

Táborová

pohádka

2019

KEBLOVSKÉ KADIBUDKY

..... tato stránka
je úmyslně pone-
chána prázdná,
aby se lidé měli
na co ptát.....

Píše se rok 2922. Zem ovládl
obří zmutované žížaly. Lidé
se přesunuli na mars a země
je tak obývaná zvířaty, které
žijí pod nadhledou krále žížal
žížalouna III.

Venkov. Ježek Jehlička šel
z nákupu. Došel s taškou až
ke svému domu a po cestě
se zastavil u poschovní budky.
V budce leží dopis. Na dopise
je vorková pečeť, do které je

vytlačen obřadník vybařského
háčku. Pomocí vyřezávek
z novin jsou v dopise posklá-
dána písmena vět:

"JE ČAS, VÍNE KPO

JSI, SEJDENE SE ZA

ÚPLŮKU"

Ježek lehce napřátl
polku a upustil tašku s
náhupem.

Právě teď co si má počít, raději ne.
Celý den chodil sem a tam. Jak ho
mohli odhalit?! Říkal si. Kdo vůbec jdu!
Otáček bylo milion, ale žádné odpočívání.
Ruce se mu třáslí jak očas chřestýše,
a nohy stejně tak. Bylo osm hodin
večer a Ježek nemohl upustit oči z
hodin, které mu visely nad velkým
pracovním stolem. Konečně se mu přestali frást
ruce, takže mohl popíjet svůj šálek
čaj. Když mu někdo zabušil na dno.
Ježek se podíval tím směrem a
viděl tam pana Tlapku.

Pan Tlapka byl černobílý
kocour a místně blázen.

Po nocích se běžně venku
promenádoval v kulích
s různými bambulkami
a v květované zástěře.

Dnes ovšem místo bambulek
oblekl ksiltovku s obdivkem
krtekem.

"Pojď ven!" volal na
ježka Jehličku.

Jehlička se podíval na kalendář
na pracovním stole, a zjistil, že je
nov. Takže Tlapka a nim nepatří" pomysl
si, načěť vyšel ven. Bezpečně se
"co bych měl?" Tlapka řekl

"Hledám

myslen

volala myse se sejdou

zavýhlen. "

"To je divné, protože
jsem našel dopis kde je
to same. " Vypukla
Jehlička pře je mluví.

a pomyslel si, neměl
jsem ho dělat. Svéřil se

se svým nápadem Tlapkovi. Proč by ji
měl někdo uvažet? Zeptal se Tlapka. Ty
si snad věříš blažen jak já. Ježek si
uvědomil, co ho to právě napadlo a řekl si,
že už ~~ne~~ z toho všeho, co se dnes
stalo, si nic. Dnes ráno jsem dostal dopis.
~~Řekl~~ Tlapkovi.

"No a co? Já dostávám
dopisy každou chvíli. Tiše
mi říkáš z Nymburka,

chodí mi větenky a tu a
tam i obálka s červeným
pruhem."

"Ale takhle nebyl obvyklý
dopis od tetý. Byl to
a honým - vystřiháný písmen
z novin."

"Aha. A co se tam psalo?"

"JE ČAS. VÍME KDO JSI."

SEJDEME SE ZA ÚPLŮKU.

Dost mě to děsí..."

"Tak to chápu, že tě to

deší. Je to snad ještě desívkový
než přikaz, abych se dostavil
na místní policejní stanici,
který jsem dostal minulý
týden ja."

"A proč tě chtějí vidět?"
"Psali tam něco o veřejném
pohoršování. Asi se jim zase
nelíbí moje nové čepička."
"Proč. Ale, co ~~budu~~ dělat
jád s tímhle dopisem?"

"Nevím, ale já bych tam

řekl "Hele Flapka,

"Hm" zabručel dehlíčka.

"Flapka mi radí, abych tam
nešel. Flapka je ale blázen.
Když tam nepůjdu, budu jako
Flapka. Budu jako blázen."

Já ale nejsem blázen. Takže
tam musím jít! "Pomyšlet si
dehlíčka. To těto vyčerpávají
logické úvaze se rozhodl, že
je čas jít spát."

"Díky za radu." řekl Flapka
a rozloučil se s ním. "Dobrou"

noc" dodal. "Dobrou, dobrou"
řekl bezstarostně Tlapka a
odešel do tmy, zatímco si
brouček "Smoke or the water"

...
"Blázen" zamumlal si sám pro
sebe Jehlička a šel se umýt.
Podíval se znova do kalendáře, aby zjistil,
jestli není na hodou dem. mytí jehliček, když
si všiml, že teď není NOV. "To jsem bláznivý
jště před 30 minutami byl nov. Jak se
někomu povedlo změnit fázi měsíce?"
řikal si Jehlička pro sebe.

Jenže pak zjistil, že má loučsky
kalendář, ve kterém jsou fáze

měsíce špatně.
"No jo, já si zapomněl koupit
nový kalendář. Tak to bude
muset zjistit, kdy je úplně,
nějak jinak."

Usoudil také, že pravděpodobně
nemá den mytí jehliček, ale
i tak se ošplouchl, protože
se předtím hrozně zpotil,
když se klepal strachy.

Pak se zase oblékl a vyrazil
na mytí, kde by bylo vidět
na oblohu.

Ať koukal, jáb koukal, měst
vidět ubýl. A to byla
obloha jáz vymetena.

Tak ať přeci jen nově.

Tak to walm do úplnub
ještě 14 dnů, a bych zřítel,
kdo mů to psal a co chce!

Jak tak seděl na vyřtine
a přemýšlel uslyšel walee
sílehu výkřik. Rozběhl se
ven, aťe nikdo tam nebyl
koukl pod sebe a uviděl Tlapku.

"Zakopl sem. "řekl Tlapka.
Zehlička ho zvedl a rozloučil se.
Usnul a převaloval se ve spánku.
vstal v půlce noci. Koukl na
oblohu a. Uviděl celý měsíc.

"Sukta "řekl Zehlička "jak je to
možné? "oblék se a běžel ven.

"asi bylo moc brzo. "pomyšlel si.

Venku uviděl dvě postavy.

Přišel blíž a uviděl že to jsou

Tlapka a Mína. Oba žli k němu
a říkali "tys nám to udeřal, ty!" Udeř přišli

blíže toho bylo vidět, že jsou pomlácení a
špinaví. V kořících měli listy a zastřené housky
kruve. Jehlička začal rvát a vrátat raději
v tom se objevil ve své posteli. Byl to jen
sen. "odlétl si a chtěl zas jít spát."
Převaloval se ^{sem a tam} ale zujba nemohl usnout.
To nemá cenu. ~~Ustul~~ a vstal z postele.

Došel do obýváku a zapl televizi.

To co u ní bylo ^{už} vidět nechtěl.

Z obrazovky na něj koukala
nechutně vzrostomilá štenáček.

Otráveně televizi vypnul a
převlékl se z květované
noční košile do manděle.

Aci jeun pořád ještě vyvedený
z mýry. Zdájí se mu divně
šust a v lese slyšim,
podivně žuley. Tušim
se trochu unavil prací!
Teď si a začal zavazovat
jehodky. Budou se hodit
na zimnu. Budou skvělé
v nakládání žitělahu o
Nakládat žitěly šlo sice už
nějakou dobu protiřekonne,
protože král žitěl khoust

zacházení se svým druhým ne-
hodlal tolerovat, ale Jehlička
na to nešel. Byl to rebel.

Byl rebel jak obzvané, tak skuteč-
ně. Nebo aspoň býval. Když
byl mladší, byl členem jezeňského
odboje "Rychlé bodliny", který
bojoval proti zřizování, když
začaly upletňovat soji světlo-
vládní.

Teď byl ale Jehlička jen starý
bláznivý jezeň - bytř neklidná
historie.

"Pročpak tu správu napsal někdo
kdo ví, co jsem dělal v mládí..."
pomyšlel si: "Proč ale až teď?"

...

Mezi tím na druhé straně lesa

Trapka seděl na pařezu. A přemýš-
šel. "Co to Jehlička říkal? Mluvil o
nějakém dopise... chudák tak už ho
našli." po chvíli vstal a šel spát.

Další den Jehlička nebyl schopen
vydat hlásku, byl hrozně unavený.
Pětku dne prospal a tu druhou se
jen převaloval v posteli a přemýšlel.

Nebyly to vše výčlepy svědomí,
ale nyma, do ho budilo.

Zapoměl? si totiž vzít šálu.

Daťší den už mu bylo líp.

A tak se vydal do terénu.

Zabíhal si na cestu trochu jabloň,
kteřá si nabídl na boodij... utip.

Udal sebor žíal' marneláda a krajíc
chleba. Vydal dokončit to, co
v mbdí nedodělal. Rozhodl se pora-

zit kráje a věděl, že na to musí
být sám. Král totiž nepočítá s tím,
že někde přijde na vzporeu sám.

Děhlicka měl i mapu hrade a
hradských chodeb z mládí, když

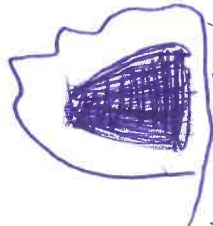
tento hrad bránil. To bylo ak
tě v obách krále ježoung. Ii takže
se toho mohlo hodně zmenit. Říkal
si pro sebe. Ale at' to bylo, jak to bylo,
jehlicka už byl na cestě k hradu.

Cesta to byla dlouhá šel asi 2 dny.

Po 2. dnech došel až k hradi
bráně. A začal hledat hrstov

vojnov chodby.

Behněl pro něj král
žij žíalounů tuto starou
chodbu dozdil, takže jehlicka musel jít bránou.

Předstíhal proto, že je svista
a jde se podívat na vyhládku

benotit, která rovnou
prošla v bránu
sále.

Trénér sal políčil
prozkoumat, protože
na své mapě měl
odstředil radostnou
tajnou chodbu ob-
kruhů.

Stráž ho bránu bludně
pusila. Ostatně před

ním stáli se proutě na
vstupáci z kabího
gymnasia. Vešer dovítit.

Bylo tam tolik lidí, že se
nedalo hnout a mnoho
dalších přicházelo.

Rozhlédl se kolem sebe a jedině,
co viděl, byli žáci z žabího gymnasia,
kteří se po kontrole slizů
koněně dostali dovnitř. "Sakra" alevil
si jejich a začal se cpát dovnitř
k závěsu v rohu místnosti, kde, se
podle plánu nacházela tajná chodba.

začal pokus ohmatávat zdi
v jednotlivých odstavcích stěny
a představil si dom, že snadně
vytvořené obrazy ze žití a
historie, které byly do zvěřá
zakreslené barevnými nitkami.

Podle mapy mohl být dvůr ze
prvního nebo druhého zvěřem.
Ať ale ohmatával zdi jak chtěl,
ani jedné cihle se nepohnula.
V dom si uvědomil, že jedná o
žití a na něj podivně
lehnul. Přeskl přechodů

průj do cihel stěny a ležet
se opřel zdi o třech zvěř.
Žití oběti ať v sloup a
přeskl se žehličkou včasně.
V dom, jak byl seřech opřel o
zdi, se za žehličkou zdi
otvora mechanické cihly
a stěna se zvěřem se otevřela.
Žehlička vstoupila ani vytrhnut
zvěřem a začal po zdech
padet do temného průvodu
tajně chodit. Žehlička, jak se
za ní stěna se zvěřem

opět zevěla a on padl po
zádech do skřesů skruzek,
kde ho odnesla síň v kram.

Matoušek ti hlavu. S tím se
ale dalo počítat. Padáte-li
po skruzkách hlavou napřed,
musíte s tím počítat.
S čím ovšem nepočítáte
já, že si tu hlavu nadučíte
o hrnec plný nakládajících
žral v hradu, kde žraly
vládou.

To byl pro Jeličku šok.
„Vždyť je to ilegální!“
A navíc tady? Kdo tu
dělá bezpečí?

V tom se za ním ozvalo:
„Tebe jsem teda dlouho
neviděl!“ Byl to Jeličkův
bratr, který se ztratil jednoho
krásného dne a od té doby byl
považován za mrtvého, takže pro
Jeličku to byl další šok.

Já jsem si říkal, že toho
je přeci rodinný recept
na žitky v octu... "Velel

Jehlička udívená

"Co tak dále?" zeptal se Jehlička
a hledal si bouli na bláve.

"Schovávejím se" odpověděl mu
jeho bratr a mlschal polešukem.

"Tak? V hradě žitálového krále?"

"Ano - a ano, přiveďte. Pod
svícem je největší tma. Žito-
ly by nikdy neměly být vlnat

zbytek členů Rychlých bodlin v
hradní kuchyni, u nich doma.
Je to tu velmi bezpečné."

"A určitě tu je i dostatečný přísun
žitál do receptu..." dodal Jehlička.

"Co tedy děláš vlastně?" A jak si se
dozvěděl o této tajné chodbě?zeptal

se Jehličku bratr. **VSUVKY:** Fito část

příběhu vynecháme, protože ji známe. Blud
v někde neznám, až si přečte předchozí

stránky. **KONEC VSUVKY** O 30 minut později;

když Jehlička (btw, Jehlička, mám tě požadovat
od Příběhy), doprovázel svůj příběh, se

vlastním bratrem objeli a začali si pobírat
hymnu bratrstva Rychlé bodliny "Kujme Píkle"
a jedné cesty pohádky

Společně dobrovolně a Jchlička
se začal konečně pořádně
rozhlížel po místnosti.

Uviděl malickou karamoranou
folku, na které byli čtyři
náladapíři členové Rychlých
bošáků a to ho úplně
dopadlo,

"Hele, Rudolf, kdepak je mu
asi konec? A Gustav, o něm
jsem taky slyšel naposled
v lochu..." povzděchl si

Jchlička

TATO STRÁNKA

JE PONECHANA

UMYSLNĚ

PRÁZDNOU

"No vlastně ani today bydlí se
mnou" řekl Jehličkov-Bratr.

"Co?" To už Jehličkovi spadla čelist.

"Vždyť... já by... o toho... když umře-

ti..." nechal Jehlička. "Vždyť... já."

Na to Jehlička omdlel, už to věděl
vůči a navíc měl velkou bouři na
čele.

"Už se probouzí" řekl Jehličkov
bratr Bodka. "Mim" zamručela
cizí postava s vlnitou přes obličej,
uleta. Jehličkov omdlel hlavu.
Jehličkov postem nepotnával - bylo
jarní, že to nebyl jehle, prodáv

přes jeho bílý doktorův plášť
neprocházel žádný bodling.

"Jestli to uctíváš a budeš moci
vstát" řekl postava k Jehličkovi.

"Pomalou" dodal bratr Bodka a
přidržoval Jehličku za ruku.

"Toho doktora znám" řekl si
v duchu Jehliček a snažil se
zavádět jeho hlas k nejakeš
osobě ze vzpomínek.

"Musela to být pořádná šlapka"
řekl doktor. "Ne sázíš bys si

nedokázal porazit, že Rudo?"

"Ano! Rudolf -- de to byl jezít
medví Rychých bodlin!" říkal
s) zmateně sehlička.

"Asi se divíš, kde mám bodliny,
sehličko" oslovil Rudolf přímou
sehličku, který se mstíval zvedl
a posadil se okraj stolu, na kterém
do té doby ležel.

"Tehde po té explozi jsem měl
na mále -- bodliny to odnesly,
ale přežil jsem -- říkal, s) teď

myslí, že jsem krtek a na bodlinu
bodlinu Rudolfa úspěšně zapo-
mněly. Tehde to ve skutečnosti
nedopadlo tak zle."

"Wow..." vydechl sehlička.

"A Gustav?"

"No, do se kdy přiběh" řekl
Rudolf a dal si ruce do klna,
načež začal usmívat.

(Gustav byl slavný pyrotechnik
Rychých bodlin. Dlouhodobě
přá od dětství, se zahýnal

vychovávání a horlavostmi.
Čalil proto již na střední
přemyslovou chemickou školu
v Jizobradu, ale pak
nastoupila křákalá diktatura
a on musel již pracovat
do konzervárny.

To mu však nezabránilo
se dále věnovat svému
koníčku a nendovídet
bíláky za to, že mu
překážily jeho významnou
kariéru. Takle psíchno

tedy vedlo k tomu že
se stal pyrotechnikem
odbojové skupiny.

Na jedné z teoretických
akcí na křídle Žitátor

(obřív křákor) ale přišel
necelán silný výbuch.)

"No, pamatujš na výbuch
v Žitátově?" ptal se Rudolf
Jichlý, ten nevíš, při
kterém se naše skupina
rozpadla?"

"Jo, jo, tam jsem dostal

ránu a útrapy mě zajaly
a poslaly do lože... " řekla
Jehlička

" Tak Gustav... ho nepězil... je mi

to líto... " řekl Rudolf " Ale
zjistilo se, že si předtím
srděl kontakty v Achorim
odboji. Tchoři si totiž
udělali taky odbojovou
skupinu a tak si s
Gustavem předávali

informace.

To jeho smrti mě kochala

Pušovec a... "

" Kdože ? ! ? "

" Pušovec, hlavní předák

Smutečského komanda - tak

si říkali. "

" To je teda název... " dal

Jehlička oči v sloup.

" No každopádně jsme

společně několikrát měřili

přípravou plán, který

ji mátem přebíral, když
ji mi spadl do komína...

"Co? já? , jak? " Pál se

Jehlička. "Do toho komína

měly padat šišky."

Ty jsi tam spadl šesť

před tím než jsem tam

dal hruš

Rebe Rudolf. "Na marmeládě"

dobře, dobře

ale co dál budeme dělat?"

Pál se Jehlička.

Člověc vyjštěl plán.

Ráno plán začal.

...

Ne vím co si šesťka li.

ale vím, že ten plán musel být

super. Jehlička vstal a vyšel

z jejich úkrytu - měl začít

všechno! hnední stráž dostat

do tříniho sílu."

Pověděl se. Jehlička je tam

všechny zavřel.

To byla chvíle kdy Rudolf
vyběhl ven za Jehličkou
ošeltil mu bebička a
pokračovali až do osobní komna-
ty krále Zízi. Král se tam zto-
va sptchoval. Přepadli ho oblékli
a za~~mn~~jali. Král byl zdrcen
ptali se ho na různé otázky
ale nedokázal na ně odpovědět.

Potom se hožale Jehlička
zeptal "A tem dopis to si byl
taký ty?" "Ano, byla to past..."

řekl král. Nakonec mu vzali
jeho korunu a řekli "zemí
zemí, která ti patřila, tobe
a tvým druhým necháme, ale
nesmíš jí opositit." A jaká
to bude? řekl král "Ta, která
ti patřila, když tu byli lidé
ta podzemní." ~~Na~~ řekli
zabýly způsoby do podzemí, ale
byla tu ještě jedna otáčka, kdo
bude vládnout?

Samozřejmě se nabíralo, ne
to budou jiní, kteří
křavili své řízení, kteří
ale jižním & moc nechtělo.
A navíc, byli' svi.

a Co jim navrhnout demokracii?
Kadý' bude volit toho
chce na bradě? Řekl Pudolf,

"A myslíš, že je to moudré?
Co když volí nějakého
pitomce?" oponoval Felicie

"Tak to hold budou
muset vybrat do
dalších voleb" řekl
Pudolf a hodil si
nohy na stůl.

A to je konec. ▽

Nebo začátek?
Uvidíme. ▽